

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **L. A. de C. le B., Z., F. C., F.**, právne zastúpeného advokátkou Mgr. K. B. so sídlom v B., proti žalovanému: **Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky** so sídlom v Banskej Bystrici, Jána Švermu č. 43, za účasti ďalšieho účastníka: **Ing. V. L. - L. D.** so sídlom v B., právne zastúpenej patentovým zástupcom Ing. R. P., so sídlom v I. P. D., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MOZ 702302 II/104-2010 zo dňa 30.08.2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 1 Scud/9/2010-65 zo dňa 23. marca 2011, jednomyseľne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 1 Scud/9/2010-65 zo dňa 23. marca 2011 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MOZ 702302 II/104-2010 zo dňa 30.08.2010, ktorým žalovaný vo veci návrhu Ing. V. L. – L. D. na vyhlásenie medzinárodnej ochrannej známky „P.“ za neplatnú pre územie Slovenskej republiky, v konaní o rozklade žalobcu podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 35 ods. 3 zák. č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach v nadväznosti na § 7 písm. f/ zák. č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach rozhodol, že **medzinárodná ochranná známka č. 702302 sa vyhlasuje za neplatnú pre územie Slovenskej republiky pre tovary „pharmaceutical, veterinary products, sanitary products, sanitary products for medical**

use and for personal hygiene, dietetic substnaces for medical use“ v triede 5 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Medzinárodná ochranná známka č. 702302 zostáva v platnosti na území Slovenskej republiky pre tovary v triede 3 a pre tovary „medical or sanitary disinfectants (excluding soaps)“ v triede 5 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Kaucia sa podľa § 37 ods. 7 zákona č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach vracia navrhovateľovi.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že zo správneho spisu vyplýva, že dňa 12.12.2007 podala Ing. V. L. – L. D. návrh na výmaz medzinárodne zapísanej ochrannej známky č. 702302 „P.“ majiteľa – spoločnosti žalobcu (zapísanej do registra medzinárodných ochranných známok s platnosťou na území Slovenskej republiky od 28.01.2005 pre uvedené tovary v triede 5 medzinárodného triedenia tovarov a služieb) podľa dôvodu na výmaz ochrannej známky uvedeného v § 16 ods. 8 zák. č. 55/1997 Z.z. o ochranných známkach. Išlo o dôvody konfliktu zápisu medzinárodnej ochrannej známky „P.“ s nezapísaným označením navrhovateľky „F.“, ktoré malo podľa navrhovateľky nadobudnúť rozlišovaciu spôsobilosť pred dňom podania návrhu na národný zápis napadnutej ochrannej známky „P.“ pre územie Slovenskej republiky.

Žalovaný vyhovel návrhu navrhovateľky, pričom na prvostupňovom správnom orgáne sa postupovalo podľa § 16 ods. 8 zák. č. 55/1997 Z.z. o ochranných známkach a na druhostupňovom orgáne sa už postupovalo podľa nového zákona o ochranných známkach a to § 35 ods. 3 v spojení s § 7 písm. f/ zák. č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach.

Podľa § 54 ods. 3 zák. č. 506/2009 Z.z. ak bol pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona podaný návrh na výmaz ochrannej známky podľa doterajšieho zákona, považuje sa za návrh na zrušenie ochrannej známky alebo za návrh na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú podľa tohto zákona. Na posúdenie splnenia podmienok návrhu na zrušenie ochrannej známky alebo návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú, na konanie o tomto návrhu a jeho účinkoch sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona.

Podľa § 35 ods. 3 zák. č. 506/2009 Z.z. úrad vyhlási ochrannú známku za neplatnú aj na návrh osoby uvedenej v § 7 z dôvodov podľa § 7, ak sa v konaní o vyhlásení ochrannej známky za neplatnú preukáže, že tento dôvod existuje.

Podľa § 7 písm. f/ zák. č. 506/2009 Z.z. označenie sa nezapíše do registra na základe námietok proti zápisu označenia do registra (ďalej len „námietky“) podaných podľa § 30 užívateľom nezapísaného označenia alebo iného označenia používaného v obchodnom styku, ak je označenie zhodné alebo podobné s nezapísaným označením alebo iným označením používaným v obchodnom styku, ktoré týmto používaním na území Slovenskej republiky alebo vo vzťahu k územiu Slovenskej republiky nadobudlo rozlišovaciu spôsobilosť pre zhodné alebo podobné tovary alebo služby používateľa pred dňom podania prihlášky a takéto označenie nemá iba miestny obsah.

Podľa § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Krajský súd mal za to, že rozhodnutia žalovaného a to prvostupňové, ako aj druhostupňové vychádzali zo zisteného skutkového stavu, najmä z dokladov a podaní, ktoré boli predložené účastníkmi konania (§ 52 ods. 3 zák. č. 506/2009 Z.z., § 42b zákona č. 55/1997 Z.z.). Podľa názoru súdu správne orgány rozhodli vo veci v súlade s uvedenou právnou úpravou pri naplnení správneho procesného postupu. Dôkazy, ktoré boli predložené účastníkmi ohľadom skutkových otázok boli logicky a správne vyhodnotené. Krajský súd nezistil ani rozpory v úsudku správneho orgánu, ktorý bol logickým záverom vychádzajúcim zo vstupov a premís, ktoré boli predmetom konania. V danom prípade išlo o rozhodnutie správnych orgánov vydané na základe povolenej správnej úvahy (správne uváženie). Zákonom (§ 245 ods. 2 O.s.p.) je založené voľné uváženie správneho orgánu aj vo veciach rozhodovania o ochranných známkach a toto uváženie nemôže súd nahradiť vlastným rozhodnutím, ani skúmať účelnosť vydaného rozhodnutia. Súd preskúmava iba to, či skutkové okolnosti, z ktorých pri voľnej úvahe správny orgán vychádzal boli zistené správnym procesným postupom, a či právny následok založený rozhodnutím nie je v rozpore so zákonom, a či rozhodnutie bolo z hľadiska aplikovanej právnej normy logické a úplné z hľadiska hodnotenia dôkazov.

V danom prípade žalobca v rozklade spochybnil posúdenie iba jednej z hmotnoprávných podmienok potrebných pre úspešné uplatnenie návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú, a to podmienku nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti nezapísaného označenia „F.“ v prospech navrhovateľky Ing. V. L.. Navrhovateľka výmazu aj podľa krajského súdu v konaní preukázala, že nezapísané označenie „F.“ používala od roku 1998, k čomu predložila v konaní množstvo dôkazov, ktoré sú uvedené v rozhodnutí žalovaného (nálepky, informačné letáky, objednávky produktov F., doklady o platbách, inzercie a reklamné články v časopisoch, faktúry a objednávky k inzerciám v časopisoch, žiadosť na štátny zdravotný ústav z 23.11.1998 a ďalšie). V konaní nebolo preukázané, že by navrhovateľka bola iba sprostredkovateľkou v súvislosti s predajom a distribúciou výrobkov označených ochrannou známkou žalobcu.

Krajský súd neuznal za podstatnú námietku v žalobe, že pokiaľ žalovaný dôkazy predložené žalobcom v rozklade nepovažoval za dostatočné na preukázanie tvrdení žalobcu, mal ho vyzvať na predloženie ďalších dokladov na preukázanie výrobkov P. na trhoch v Slovenskej republike. Krajský súd k tejto námietke uviedol, že v zákone o ochranných známkach je právna úprava pre daný prípad koncipovaná tak, že dôkaznú povinnosť preukázať tvrdené skutočnosti ohľadne preukázania existencie, ako aj neexistencie uplatnených námietkových dôvodov má účastník konania, ktorý takéto námietky podáva. Úrad rozhoduje na základe podaní a dôkazov, ktoré boli predložené účastníkmi (§ 52 ods. 3 zák. č. 506/2009 Z.z.). Podľa § 51 ods. 5 zák. č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach aplikácia ustanovení §§ 32 až 34 Správneho poriadku, ktoré upravujú povinnosti pri zisťovaní podkladov pre rozhodnutie a dokazovanie sú pre účely konania vo veci ochranných známk vylúčené. Ustanovenie § 37 Správneho poriadku, na ktoré poukazoval žalobca v žalobe síce nie je citovaným ustanovením § 51 ods. 5 vylúčené z konania pred úradom žalovaného, avšak toto ustanovenie neupravuje spôsob vykonávania dôkazov, ani neukladá správne orgánu povinnosť, aby vyzýval účastníkov konania na predloženie listín (dôkazov). Krajský súd opätovne poukázal na špeciálne ustanovenie zákona o ochranných známkach, § 52 ods. 3 zák. č. 506/2009 Z.z., podľa ktorého úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátkou včas odvolanie. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutia žalovaného o rozklade č. MOZ 702302 II/104-2010 zo dňa 30.08.2010 zruší a vráti vec žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Namietal, že ak navrhovateľ výmazu dôkazy predložené majiteľom známky spochybnil, majiteľ známky mal dostať možnosť svoje tvrdenia preukázať ďalšími dôkazmi. Podľa názoru žalobcu správny orgán mohol a mal vyzvať žalobcu na preukázanie používania známky P. ďalšími dôkazmi, aby bol skutkový stav spoľahlivo zistený. Na pojednávaní konanom dňa 23.03.2011 žalobca na podporu svojich tvrdení predložil rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci 6 Sžh 1/2010 a poukazoval na právny názor, že *„napriek tomu, že zákonodarca v zákone o ochranných známkach ustanovuje, že dôkazy predkladá žiadateľ a namietateľ, správne orgány oboch stupňov nezbavuje povinnosti náležite zistiť skutkový stav (§ 32 Správneho poriadku) a za tým účelom pokiaľ účastník správneho konania tvrdí, a to aj v odvolaní, že vo veci nebol zistený skutkový stav dostatočne, treba ho vyzvať na predloženie dôkazov preukazujúcich dôvodnosť jeho tvrdení“*.

Nezapísané označenie F. mohlo používaním nadobudnúť rozlišovaciu spôsobilosť pre určité výrobky jeho majiteľa, čo jeho majiteľ preukazoval v správnom konaní. Označenie však rozlišovaciu spôsobilosť môže rovnako aj stratiť, a napríklad práve v prípade, ak sú na trhu súčasne prítomné zhodné výrobky označené podobnými označeniami, patriace odlišnému subjektu alebo subjektom. Žalobca je presvedčený, že následkom skutočnosti, že na trhu Slovenskej republiky boli v čase pred začiatkom platnosti ochrannej známky P. súčasne prítomné zhodné výrobky P. a F. rôznych subjektov. Nezapísané označenie F. stratilo svoju rozlišovaciu spôsobilosť ešte pred začiatkom platnosti ochrannej známky P. Vôbec nebolo nevyhnutné, aby dôkazy boli za obdobie, keď navrhovateľ preukázal požívanie nezapísaného označenia, t.j. ešte v období pred uzavretím distribučnej zmluvy (pred rokom 2004), ako to konštatuje krajský súd. Žalovaný otázku možnej straty rozlišovacej spôsobilosti nezapísaného označenia F. pred začiatkom platnosti ochrannej známky P. na území Slovenskej republiky vôbec nehodnotil. Rovnako súd nezhodnotil a nezobral do úvahy dôkaz predložený žalobcom, že žalovaný v iných konaniach vyzýva účastníkov na vyjasnenie alebo preukázanie skutočností, o ktorých vznikla pochybnosť a takto zisťuje skutočný stav veci.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 10.06.2011 k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že už v konaní pred prvostupňovým orgánom zdôraznil, že konanie o vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú vedené pred žalovaným je konaním sporovým, pre ktoré je príznačné, že majiteľ ochrannej známky a navrhovateľ vyhlásenia známky za neplatnú stoja v protichodnom postavení, obhajujú svoje protichodné záujmy a ich záujem na výsledku konania je protichodný. Sporové konanie pred žalovaným má kontradiktórny charakter. Zásadu, že skutkový stav musí byť zistený spoľahlivo, je v predmetom konaní potrebné interpretovať s ohľadom na zásadu kontradiktórnosti a zásadu prejednávaci, ktoré sú premietnuté aj do úpravy dokazovania v § 52 zák. č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach. Žalobcom citovaný právny názor Najvyššieho súdu SR bol nesprávne interpretovaný vo veci konania o vyhlásenie ochrannej známky „P.“ za neplatnú pre územie SR. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 6 Sžh 1/2010 uvádza, že *„...odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci bol nedostatočne zistený skutkový stav, pretože žalovaný sa náležite*

nevyporiadal s námietskou žalobcu, že prvostupňový orgán nevychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci...“. Práve skutočnosť, že námietka nedostatočne zisteného skutkového stavu bola v konaní vo veci námietok proti zápisu označenia „SecuriLas“ do registra ochranných známk uplatnená už v rozklade proti prvostupňovému rozhodnutiu je tým detailom, ktorý spôsobuje neaplikovateľnosť žalobcom citovaného právneho názoru Najvyššieho súdu SR v preskúvanom prípade. Žalovaný v tejto súvislosti zdôraznil, že žalobca namietal nedostatočne zistený skutkový stav prvýkrát až v žalobe, podanej v zmysle druhej hlavy, piatej časti O.s.p. To znamená, že takáto námietka nebola počas správneho konania vedeného pred žalovaným uplatnená. Námietku, že prvostupňový správny orgán žalovaného nevychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, nemohol žalobca v rozklade proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného ani uplatniť, pretože v určitej fáze správneho konania pred žalovaným bol žalobca procesne pasívny. Žalobca sa nevyjadril k návrhu na vyhlásenie neplatnosti medzinárodnej ochrannej známky č. 702302 „P.“ pre územie SR, ktorý mu bol preukázateľne doručený na vyjadrenie a preto prvostupňový orgán žalovaného rozhodol podľa obsahu spisu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok podľa § 250ja ods. 3, druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Najvyšší súd sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že aplikáciu ustanovenia § 35 ods. 3 zák. č. 506/2009 Z.z. v spojení s § 7 písm. f/ zák. č. 506/2009 Z.z. žalovaný uskutočňuje na základe správnej úvahy. Táto skutočnosť priamo vplýva na rozsah súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 35 ods. 3 zák. č. 506/2009 Z.z. úrad vyhlási ochrannú známku za neplatnú aj na návrh osoby uvedenej v § 7 z dôvodov podľa § 7, ak sa v konaní o vyhlásení ochrannej známky za neplatnú preukáže, že tento dôvod existuje.

Podľa § 7 písm. f/ zák. č. 506/2009 Z.z. označenie sa nezapíše do registra na základe námietok proti zápisu označenia do registra (ďalej len „námietky“) podaných podľa § 30 užívateľom nezapísaného označenia alebo iného označenia používaného v obchodnom styku, ak je označenie zhodné alebo podobné s nezapísaným označením alebo iným označením

používaným v obchodnom styku, ktoré týmto používaním na území Slovenskej republiky alebo vo vzťahu k územi Slovenskej republiky nadobudlo rozlišovaciú spôsobilosť pre zhodné alebo podobné tovary alebo služby používateľa pred dňom podania prihlášky a takéto označenie nemá iba miestny obsah.

Podľa správnej úvahy žalovaného napadnutá ochranná známka „P.“ je jednoslovná, kde všetky písmená sú veľké. Nezapísané označenie takisto predstavuje jednoslovný výraz „F.“. Pri posudzovaní zameniteľnosti napadnutej ochrannej známky a nezapísaného označenia z vizuálneho hľadiska možno konštatovať, že ide o takmer zhodné slová, ktoré sa odlišujú len na začiatku, kde v jednom prípade začína porovnávané označenie písmenom „F“ a v druhom „PH“ a v predposlednom písmene, kde v prípade napadnutej ochrannej známky sa vyskytuje písmeno „Y“, v nezapísanom označení písmeno „J“. P. vizuálnom vnímaní týchto slov však spotrebiteľ získa podobný vizuálny vnem, pretože ide o tie isté slová (len v prepise do iného jazyka, v ktorom sú tiež veľmi podobné). Navyše spotrebiteľ nemá väčšinou v praxi možnosť porovnávať označenia vedľa seba, spoliehať sa môže len na pamäťový vizuálny vnem. Z fonetického hľadiska možno konštatovať ich fonetickú zhodnosť. Obe porovnávané označenia budú foneticky reprodukované ako „F.“. Rovnako je daná aj ich sémantická zhodnosť. Tieto závery neboli spochybňované žalobcom.

Sporným bol skutkový stav týkajúci sa času nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti nezapísaného označenia „F.“ v prospech navrhovateľky Ing. V. L. v období pred dňom 28.01.2005. Išlo o identifikáciu tovarov označovaných ochrannou známkou „P.“ a nezapísaným označením „F.“ na území Slovenskej republiky. Najvyšší súd poukazuje na to, že išlo v prvom rade o otázku skutkovú. Teda o otázku skutkových tvrdení a následného dokazovania ich pravdivosti. Žalobca ako účastník konania má povinnosť tvrdenia a bremeno dokazovania (§ 52 ods. 1 zák. č. 506/2009 Z.z.). Podľa § 52 ods. 3 zák. č. 506/2009 Z.z. *úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené. Z uvedených ustanovení jednoznačne vyplýva kontradiktórnosť konania.*

Žalobca potvrdil, že návrh na výmaz za účelom vyjadrenia mu bol doručený dňa 15.07.2008. Žalobca sa k podanému návrhu na výmaz nevyjadril, nakoľko bol presvedčený, že vzhľadom na okolnosti prípadu, keď má svoju medzinárodnú ochrannú známku č. 702302 P. už od roku 1998 zapísanú a platnú v desiatkach krajín sveta, pričom ju skutočne aj používa, návrhu na výmaz nemôže byť vyhovené. K podanému návrhu na výmaz sa preto nevyjadril. V rozklade žalobca predložil distribučnú zmluvu zo dňa 17.03.2004 uzavretú so spoločnosťou I., s.r.o. Navrhovateľka výmazu však predložila dôkazy o používaní nezapísaného označenia pred týmto dátumom, od roku 1999. Žalobca neoznačil relevantné dôkazy na preukázanie straty rozlišovacej spôsobilosti nezapísaného označenia „F.“.

Najvyšší súd konštatuje, že zákon o ochranných známkach neustanovuje žalovanému povinnosť preskúmať z úradnej povinnosti skutočnosti, či neexistujú prípadné ďalšie dôkazy na to, aby bol zápis ochrannej známky ponechaný v platnosti. Výrok rozhodnutia žalovaného zodpovedá skutkovému stavu zistenému z vykonaných dôkazov, označených účastníkmi konania. Ide o rozhodnutie v administratívnom konaní, ktoré zodpovedá spôsobu dokazovania podľa § 52 zák. č. 506/2009 Z.z. V rámci správnej úvahy má žalovaný možnosť vytvárať si úsudok na vec v tolerančnom pásme. Pasivitu žalobcu pri dokazovaní v konaní o výmaz ochrannej známky nemožno považovať za dôvod pre vyhodnotenie správnej úvahy žalovaného ako nezákonnej.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech v odvolacom konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný mal v odvolacom konaní úspech a súčasne bol zastúpený advokátom. Ustanovenie § 250k ods.1 O.s.p. neupravuje nárok žalovaného správneho orgánu na náhradu trov. Súd vychádza z toho, že procesná obrana zákonnosti napadnutého rozhodnutia je súčasťou plnenia úloh správneho orgánu v rámci jeho vecnej kompetencie.

Poučenie : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 03. októbra 2011

JUDr. Ivan R U M A N A, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková